

Sygn. akt II KZ 25/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **M. F. N.**

skazanego z art. 248 pkt 6 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 sierpnia 2014 r.,

zażalenia obrońcy skazanego,

na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. z dnia 9 maja 2014 r., sygn. akt IV WKK [...], o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 5 lutego 2014 r., sygn. akt IV Ka [...], zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 5 lutego 2014 r., sygn. akt VII K [...],

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji sporządzonej przez obrońcę skazanego ze względu na jej niedopuszczalność z mocy ustawy, gdyż w sprawie orzeczona została kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a kasacji nie oparto na podstawach z art. 439 § 1 k.p.k. Zażalenie na to zarządzenie wywiódł obrońca, podnosząc, że zarzuty kasacji dotyczą nie kary, a bezpodstawności skazania i naruszenia art. 2 § 1 kpk oraz art. 440 k.p.k., a także dowodząc, że kasacja oparta została na powodach określonych w art. 439 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy skazanego należało uznać za niezasadne. W sprawie skazanemu wymierzona została kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasacja na korzyść skazanego może być wniesiona jedynie w przypadku wymierzenia mu bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Wyjątek stanowi sytuacja określona w art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k., a więc oparcie tego środka zaskarżenia na powodach z art. 439 k.p.k. W związku z tym kasacja wniesiona wbrew ograniczeniom z art. 523 § 2 k.p.k., w której nie podniesiono uchybienia wymienionego w art. 439 k.p.k., jest niedopuszczalna (por. post. SN z 9 marca 2007 r., sygn. V KZ 12/07, R-OSNKW 2007, poz. 598 CD; post. SN z 23 października 2013 r., IV KZ 54/13, Biuletyn Prawa Karnego SN 2013, nr 10 str. 31-32; post. SN z 23 października 2013 r., sygn. IV KZ 55/13, Legalis nr 877769). Należy mieć na względzie również to, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i nie można jej utożsamiać z kolejną instancją odwoławczą w sprawie. Stąd jej sformalizowany charakter, objawiający się między innymi w ograniczeniach dotyczących dopuszczalności jej wniesienia.

W sprawie nie sposób jest podzielić argumentacji obrońcy zawartej w uzasadnieniu zażalenia. Fakt, że w kasacji nie kwestionowano orzeczenia o karze, lecz bezpodstawność skazania, nie ma żadnego znaczenia dla jej dopuszczalności. Przy jednoznacznym brzmieniu art. 523 k.p.k. powoływanie się obrońcy na zasadę zawartą w art. 2 k.p.k. czy treść art. 440 k.p.k. jest bezprzedmiotowe. Wskazywanie przez skarżącego, że niesłuszne jest pozbawienie osób skazanych na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania prawa do wniesienia kasacji, traktować można co najwyżej jako postulat *de lege ferenda*.

Przedstawiona przez obrońcę wykładnia art. 439 k.p.k. również nie mogła zostać zaakceptowana. Katalog bezwzględnych przyczyn odwoławczych określony został enumeratywnie w art. 439 k.p.k., o czym świadczy treść tego przepisu. Łączenie więc przez skarżącego treści „pierwszego zdania” art. 439 § 1 k.p.k. „z innymi enumeratywnie wymienionymi naruszeniami postępowania”, w tym z art. 41 § 1 k.p.k. (którego *nota bene* naruszenie stanowi tzw. względną przyczynę odwoławczą), uznane być może jedynie za rażąco dowolną wykładnię, kompletnie odmienną od powszechnie przyjętej. Poza arbitralnym postawieniem tezy, że w związku z treścią części art. 439 § 1 k.p.k., istnieją również jeszcze inne niż w tym

przepisie, chociaż bliżej niesprecyzowane poza art. 41 § 1 k.p.k., bezwzględne powody odwoławcze, obrońca nie przedstawił przy tym żadnych argumentów na jej poparcie, stąd w znacznym stopniu utrudniona jest bardziej szczegółowa krytyka jego stanowiska. Co więcej, autor zażalenia, próbując wykazać, że zarzut z art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 439 zdanie pierwsze k.p.k. stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą zapomniał, że w kasacji w ogóle takiego uchybienia nie podnosił.

Mając na względzie powyższe, stwierdzić należy, że zaskarżone zarządzenie wydane zostało w sposób prawidłowy, skutkujący jego utrzymanie w mocy.

[aw]